

Moje svědectví

Byl rok 2002 a vracel jsem se domů z čajovny, kde jsem již po mnoho týdnů diskutoval s mým spolužákem ze střední školy o životě. Vracel jsem se autobusem 233 z Palmovky. Pršelo a po skle autobusu stékaly kapky deště. Měl jsem přitíštěnou hlavu k oknu naslouchal jsem dešti a také zvuku motoru. Přemýšlel nad smyslem života. Kamarád mi ten večer pověděl jako už po mnoho týdnů vyprávěl o Pánu Ježíši. Viděl jsem na něm nově nabytou důvěru a radost, která z něho vyzařovala. Ještě rok předtím takový nebyl. Byl to sobec jako já a s nikým se nebavil. Byl uzavřený do sebe. Jak je to možné, že se tak rychle změnil? Ten Ježíš, o kterém vyprávěl skutečně změnil jeho život. Předtím jsem z něj tuto radost neviděl a nyní je to úplně jiný člověk. Tedy je to stále ten samý člověk, ale v některých detailech ho už nepoznávám. A radost šla nejen z něho, ale některá setkání s dalšími křesťany, která jsem zažil, byla velmi podobná – viděl jsem radost z jejich života a naději pro život, kterou jim ta pro mě tajemná osoba Pána Ježíše přinášela. Už to bylo několik týdnů, co jsem se rozešel s kamarádkou a hrozně mi to rvalo srdce a přemýšlel jsem nad tím, že ani vztah s partnerkou nemůže přinést člověku v životě opravdovou radost. Přemýšlel jsem nad možností Boží existence a prostě mi to všechno nějak dávalo smysl. Alespoň některé věci... Bůh může existovat, proč ne? To, že žijeme není jen tak náhodou. Byli jsme stvořeni z určitého důvodu, stvořila nás milující bytost zvaná Bůh... stvořila nás Láska pro lásku a pro Její slávu. Ale je to pravda? Je to skutečné? Není to jen vymyšlená chytrá filosofie 2 tis. let stará, která je tak přesvědčivá, protože je tak dlouho promyšlená a znovu a znovu protřibovaná opakováním a zdokonalovaná novými a novými rozhovory s lidmi? Na tom ale v tu chvíli tolik nezáleželo. Důležitější byla ta otázka, zda je to skutečné a pravdivé... pokud je to skutečně pravda, pokud Ježíš je Pravda, pokud skutečně zemřel za mě a za moje hříchy, pokud skutečně vstal z mrtvých a pokud je Bible skutečně Boží slovo pro nás, pak to je asi úplně nová cesta a úplně od základů to změní můj život. Jsem na to ale připravený? Jsem připravený být jako ta Alenka v říši divů? Jsem připravený se vydat na novou cestu a Kristu, o kterém toho vím tak málo, odevzdat život a důvěřovat Mu každý den? Ten večer jsem ležel v posteli a poprvé se modlil. Cítil jsem se usvědčovaný ze sobectví a cítil jsem prázdnotu a také jsem toužil po naplnění a novém životě. Věděl jsem, že buď je to konec a nebo je to začátek. Začátek, ale čeho? Ten jarní večer jsem vydal svůj život

Bohu a Pánu Ježíši Kristu a o rok později jsem byl pokřtěn ve vodě v Církvi bratrské. Od té doby se toho stalo opravdu hodně, ale chtěl jsem se k tomuto momentu vrátit, protože věřím, že tu mezi námi a nebo později, až toto kázání bude někdo znovu číst či poslouchat na internetu, může být někdo, komu tento moment rozhodování a nejistoty a touhy a váhání a zápasu může pomoci.

Tématem této série je Boží slovo je... V uplynulých dvou týdnech Mark mluvil o dvou aspektech Božího slova. Boží slovo je Bible a posledně Boží slovo je Kristus. Dnes je na řadě Boží slovo je svědectví. Pustíme se do jednoho z krásných a pravdivých textů Nového zákona, kde apoštol Jan ukazuje, co to je svědectví a co to znamená pro náš život. Jan touží, abychom se zbavili strachu a nedůvěry. Strachu z vydávání svědectví druhým lidem. Strachu z otevření našeho křesťanského života hledajícím lidem z tohoto světa. A také nedůvěry, pokud jsme se ještě nerozhodli Kristu odevzdat svůj život. Evangelium mění lidské životy. Je to Boží moc k záchraně každého, kdo věří. Když každého, pak úplně každého. A když Boží moc, nejsou to jen chytrá slova, ale je to životní zkušenost a je to Boží moc, která nás mění. Není to z vůle člověka, ale z Boží vůle, že se naše životy mění. Doufám, že Ti může toto kázání pomoci zbavit se strachu a najít radost v Kristu. Doufám, že Ti pomůže zbavit se nedůvěry v rozhodnutí se pro Krista. Doufám, že najdeš důvěru ve vztahu s Ním a pokud jsi Mu ještě nevydal svůj život, že tak učiníš. A pokud jsi tak učinil, že znovu prožiješ naplnění radostí z evangelia. Jak? Podívejme se společně do 1. listu Janova, 1. kapitoly, na první čtyři verše.

2. kázání

a. svědectví o Slovu života

1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, co jsme pozorovali a čeho se naše ruce dotýkaly ohledně Slova života: -

2 Ten život byl zjeven, viděli jsme a svědčíme, a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. -

Jan nám pomocí slovního rébusu sděluje velmi důležitou skutečnost. Je to kruh svědectví. V prvních třech verších nám sděluje tajemství, jak evangelium putuje od Boha k člověku a od člověku k dalšímu člověku, až člověk zažívá radost z Boha. Předně si musíme odpovědět na otázku. Kdo nebo co je Slovo života? Gramatika originálního textu nám umožňuje několik možností, ale nejpravděpodobnější a nejsmysluplnější je poslední z nich. První možnost je, že slovo života je slovo živé – tedy je to

informace, která mění naše životy. To je jistě pravda, ale to by bylo málo. Může to být také slovo živoucí, tedy slovo, které má moc změnit naše životy. Ale jak je tohle možné? Jak může nějaký napsaný text nebo vyřčené slovo mít nějakou moc? Třetí možností je, že Slovo života je osoba. Slovem života je Ježíš Kristus. To není jen spekulace, ale dává to velmi dobrý smysl jak z hlediska gramatiky, protože druhý pád je spojený s podstatným jménem – život, Slovo života. Vzpomeňte si na výrok: Já jsem ta cesta, pravda a Život. A posledně jsme mluvili o Janovu prologu, kde se píše to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. Na tomto místě se dovídáme, že to Slovo bylo od Počátku. Tedy velmi podobná myšlenka. Nedivme se, když slyšíme, že dopis 1. Janův napsal stejný autor jako Janovo evangelium a že jsou první kapitoly těchto spisů tak podobné. Mluví o Ježíši jako Božím slově. Mark posledně mluvil o důležitosti slyšení Božího slova. Tím to ale nekončí, dnes mluvíme o svědectví Božího slova. Boží slovo nejen slyšíme, ale také vidíme a také se jej můžeme dotknout. Jak je to možné? Protože slovo není jen verbální výpověď, ale samotný Ježíš Kristus, jde řeč o Jeho život. A tento život je možné vidět a také se jej dotknout. Jak? Skrze svědectví. Jan byl Ježíšův učedník a trávil s Pánem 3 roky svého života. Na konci svého života, už byl velmi starý, vzpomíná na život s Kristem, jak Ježíš změnil Janův život a píše nám. Co nám píše? Píše nám svědectví o Kristu. Proč? Protože věří, že to nezmění život jen jemu, Janovi, ale také nám, kteří toto svědectví uslyšíme. Jak tedy můžeme vidět Ježíše? Odpověď je velmi prostá. Můžeme, resp. bychom měli Ježíše vidět v životě, resp. změněných životech Ježíšových učedníků. Tak jako já jsem viděl Ježíše v životě mého spolužáka nebo vy jistě máte podobnou zkušenost. Tedy nejde jen o předávání verbálních slov a zvuků a informací, ale jde o předávání svědectví o životě, o Slovu života. Ježíš změnil můj život, nyní prožívám obrovskou radost, a proto toužím, abys i ty o tom věděl a prožil to, co já a měl také radost, jakou i já mám. Tedy kruh svědectví... Je to jako v příběhu o Samařance a Ježíši, o které jsme četli. Ona se setkává s Pánem a pak i její spolubesničané díky Samařance přicházejí ke Kristu. Na konci pak říkají: už nevěříme pro to, že jsi nám o něm pověděla, ale protože jsme ho sami viděli a slyšeli.

Jan se setkává s Kristem, žije s ním 3 roky, vidí Ho, pozorně sleduje, co Ježíš dělá. Pozorně poslouchá, co Ježíš říká. A může se fyzicky dotknout Jeho života. Na konec nejen Jan, ale i další učedníci Ježíše. Tomáš po Ježíšově zmrtvýchvstání na Ježíšovo tělo vztáhl ruku a dotknul se. A

vyznal: Můj Pán a můj Bůh. Jan vydává o tomto setkání svědectví. A díky Ježíši má osobní vztah s Bohem. Tak jako Samařanka, tak jako vesničané. Kdo má Krista, má Boha. Kdo má osobní vztah s Kristem, poznal Boha a Bůh zná Jeho. Už se neptá: opravdu jsem křesťan? Dělam dost proto, abych byl spasen? Ale místo toho se ptá: Co mám dělat, Pane? Ptá se, jak můžu zakoušet větší radost z Tebe, Pane? Co mám odstranit ze svého života, abych Ti byl blíž... Člověk, který má Krista a Kristus má jeho, ví, že když zhřeší, musí za Kristem a k Jeho kříži, aby byl opět spojen s Bohem a mohl začít znovu. Ne dokolečka hřešit, ale být proměněn a proměňován mocí Jeho Ducha. Tedy Když Jan má vztah s Kristem, má vztah i s Bohem. A teď co je kruh svědectví? Jan dále pokračuje 3. veršem...

b. společenství s Bohem a s církví

3 Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste také vy měli společenství s námi. Naše společenství je s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.

Tedy Jan toto svědectví předává i nám. Proč? Abychom my měli také společenství s ním. Tedy s Janem. Proč? Abychom také my měli společenství s Ježíšem Kristem? Proč je již jasné: bychom měli osobní vztah s Bohem. Tedy skrze Jana a jeho svědectví máme vztah s Kristem a skrze Krista s Bohem.

Pokud by vám to přišlo zvláštní, podívejte se pozorně do tohoto slova v 1. Janově 1,1-4. Ale kdybyste byli na pochybách, podívejte se do jiných biblických veršů, např. Ef 2,20. 20 Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. Tedy církev je společenství s Kristem. Jak je utvářeno toto společenství? Je utvářeno svědectvím o Kristu. Úhelným, základním kamenem Božího chrámu, Kristova těla, je Kristus sám. Jak víte, Kristus je hlava, my jsme jeho tělo. Tedy skrze Jana, apoštola, který tvoří základ církve spolu s proroky – o tom budeme mluvit příště – Boží slovo je proroctví... jsme Kristovou církví. Tedy skrze Janovo slovo svědectví jsme se setkali s Kristem. A teď přijde možná pro nás překvapivá věc. Doufám, že není tak překvapivá, ale je logická a vyplývá jasně z již řečeného. Protože my se setkáváme s Kristem prostřednictvím svědectví Jana apoštola, také druzí lidé se setkávají s Kristem, s naším drahým Pánem Ježíšem prostřednictvím našeho svědectví. Když vidíme, slyšíme a dotýkáme se živých životů bratrů a sester v Kristu, pak vidíme, slyšíme a dotýkáme se Krista. Tím

nechci říct, že jsme všichni dokonalí nebo dokonce že jsme bohové. To v žádném případě. Jsme lidští a člověčenští až na kost. Hříchy v našem srdci hulí jako fabriky – vždyť naše srdce je továrnou na modly. Ale na druhou stranu platí, jak to řekl trefně jeden drahý bratr kazatel, naše životy jsou pátým evangeliem. Tedy naše životy jsou svědectvím. Tedy pokud druzí lidé cítí vůni Krista, cítí i Krista samotného. Když mluvíme slovo Kristovo a žijeme jako Kristus, pak můžeme očekávat otázky: Jak to, že žiješ tak a tak? Proč jsi mi pomohl? Proč mě máš rád, když mě ostatní lidé nemají rádi? Neříkáme pak: no, to já jen tak. Nebo no, jsme humanista. Ale říkáme pak: Patřím Kristu a Bůh mě miloval první. A když mě Bůh miloval první, že poslal svého Syna, abych nechcíp, ale život věčný měl, pak i Tebe miluji a toužím, abys stejný život v Kristu měl. To je celé. Nic víc a nic míň. Když jsi Kristův, miluješ jako Kristus. To je pravdivé černobílé poselství Jana. Proč toto slovo máme slyšet dnes a proč nám ho, bratře za kazatelnou připomínáš? Podívejme se na poslední verš našeho dnešního slova z prvního listu Jana.

c. radost z Boha a z Krista

4 Toto vám píšeme, aby naše radost byla úplná.

Takže důvod je krásný a prostý. Aby naše radost byla úplná. Ve skutečnosti je to ještě úžasnější. Originální rukopisy říkají jak aby naše radost byla úplná, ale říkají také, aby vaše radost byla úplná. Takže je to tak, že radost z vydávání svědectví přináší radost nám, kteří o Kristu svědčíme, ale také přináší radost vám, kteří svědectví slyšíte a přijímáte. Tedy když někomu svědčíš svým životem a slovem o Kristu, máš radost z Boha ty, ale má pak radost i člověk, který tvoje svědectví slyší, pokud Kristu uvěří a raduje se pak z Něj. A to je pak dvojitá radost. A to pak stojí za to. Svědčíme tedy druhým o Bohu, protože to nám i jim přinese radost. Ne z povinnosti nebo ze strachu, ale z radosti z Boha.

3. Shrnutí

Pojďme si to shrnout. O čem jsme dnes mluvili? Mluvili jsme o svědectví. Boží slovo je svědectví. Je to živé svědectví o Slově života. Tímto Slovem života není nikdo jiný než Pán Ježíš Kristus a jeho život, který nám přináší radost a lásku. Jsme jako křesťané, ale také jako hledající poutníci životem součástí kruhu svědectví. Bůh posílá Své Slovo života, Ježíše, svého Syna, aby svědčil mnoha lidem o Jeho lásce pro svět. V tomto kruhu či posloupnosti života je i apoštol Jan. Skrze toto Slovo života, Ježíše získává

Kázání Skalka 26.8. 2012, 1. Janova 1,1-4 Boží slovo je svědectví

věčný život a prožívá radost z Boha. A skrze Ježíše zakouší společenství s Ježíšem, Božím Synem i s Jeho Otcem. A také my, když slyšíme, vidíme a cítíme toto Janovo svědectví o Kristu, zakoušíme společenství s Janem, s Kristem i s Bohem samotným. A pak také druzí, když vidí, slyší a cítí naše svědectví, zakouší společenství s Kristem a se samotným Bohem. Tak jako v příběhu o Samařance a Ježíšovi. Samařanka běžela pro její spoluobyvatele, nadšeně jim svědčila o Pánu Ježíši. Nejprve věřili jí, pro její svědectví, ale pak se sami přesvědčili, že je to pravda, když viděli a slyšeli, kdo je Ježíš a že také změní jejich život. A je to pravda i v mém a věřím i v tvém životě. Když vydáš svůj život Pánu, budeš se z Něj radovat. A já se budu radovat s tebou. A pokud jsi již vydal svůj život Pánu, raduj se z toho, když druhým lidem svědčíš o Kristu svým životem i slovy. Pak se můžeš radovat ty, i druzí i já. Můžeme se radovat společně z Krista, který je naše radost. Vždyť dobrá zpráva, evangelium je Boží mocí k záchraně pro všechny, kdo věří. Buďme tedy krásným a radostným svědectvím o Kristu a Jeho proměňující lásce, buďme k Boží slávě tím pátým evangeliem, radujme se spolu z Božího slova, které je svědectví nám i druhým. Amen.